

**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

D[omi]nica xvi. post trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

re non potest nec vebere virtutē ad obsequiū xp̄i. nec spirare au- ras sp̄s sancti. tunc fit omnino quod dicit Mat. xij. q̄ verbum inter spinas cadēs a sollicitudi- nibus et curis seculi suffocaf. et nō fert fructū. Et hec sollicitu- do est q̄ tanta cura mundanoꝝ habetur. q̄ lucra mundana pre- ponitur diuinis. et hec sollicitu- do hic interdicit. ¶ Alia est sol- licitudo sp̄itū vitalem nō strin- gens nec operiens vt extinguat sed potius dilatans. vt ille qui tor⁹ ascēdit p deuotionē ad deū dilatatur in prouidentia cōmis- sorum. et hoc modo dicit ad Ro- ma. xij. Qui preest in sollicitudi- ne rē. et hec nō interdicitur. sed cōceditur. et illis quibus incum- bit precipitur. j. Thi. v. Qui suo- rum et maxime domesticoꝝ cu- ram nō habet rē. Est etiam solli- citudo circa temporalia bona. non tanq̄ circa finem vltimū et p̄ncipalia bona. sed sicut circa organa et instrumēta peruenien- di ad consequendū spiritualia bona. et talis sollicitudo est lici- ta. sicut illa que fuit marthe. Ex- his p̄z respoñtio ad obiecta.

ca quod mouetur tale dubium.

Dominica decimasexta est euangeliū Ibat iesus in ciuitatē que- dam rē. Luc. septimo. Cir-

Trum hoc

miraculū quo resuscitauit fi- liuz vidue fue- rit sufficiēter offensiū diu- nitatis xp̄i si-

ue q̄ xp̄s esset verus deus. Et vi- detur q̄ nō. (Nam vt arguit. iij. par. q. xliij. ar. iij.) ¶ Primo sic. esse deum et hoīem. est pp̄iū xp̄i sed alijs multis tam veteris q̄ noui testamenti sc̄tis commune fuit resuscitare mortuū. ergo il- la resuscitatio mortui non fuit sufficiēs ad ostendendū diuinita- tē xp̄i. ¶ Sec̄do sic. virtute di- uinitatis nihil est maius. sed ali- qui fecerūt maiora miracula q̄ xp̄s. Dicitur enim Job. xij. qui credit i me opera que ego facio et ipse faciet et maiora horum fa- ciet. ergo videtur q̄ hoc miracu- lum nec alia que xp̄s fecerit fue- runt sufficiētia ad ostendendū diuinitatē xp̄i. ¶ Tertio sic. ex particulari nō sufficiēter ostēdi- tur vniuersale. sed istud miracu- lum fuit quoddā p̄ticulare opus ergo ex illo nō sufficiēter demō- strata est diuinitas xp̄i. ¶ In op- positū est euāgelii. in quo ex ma- gnitudine miraculi dicit. q̄ ac- cepit omnes timor. sc̄z admira- tionis. et glorificabāt deum. Itē p̄z ex illo Job. v. Opera que de- dit mihi pater vt faciam ipsa te- stimonii perhibent de me. ¶ Re- spondeo dicendū sub ista conclu-

dominica. xvij. post trinitatem.

hione. Miraculū hoc quod xps fecit sufficēter ostendit diuinitatem xpi sine xpm esse. Ita cōclusio ptz. quia suscitatio mortui fm ipsam speciē operis transcendit omnez potestātē create virtutis. et ideo nō poterat fieri nisi virtute diuina. ¶ Scdo ptz ppter modum obseruatū in faciēdo hoc miraculū. quia non orando sed imperādo ppria virtute fecit. Unde dicit Luce. vj. q̄ virtus exibat de illo et sanabat omnes. Per hoc ostenditur sicut dicit cyrilus. q̄ nō accipiebat alienā virtutē. sed cum esset naturaliter deus ppriam virtutem super infirmos ostēdebat. Alij autē sancti qui fecerunt miracula faciebāt hec implorādo diuinā potentia et clementia. nō imperando. et si aliquando in talibus imperabant hoc non erat propria virtute. sed exprimendo virtutē christi tanq̄ ministri et nō domini. ¶ Ad rationes in oppositum. ¶ Ad primā respondetur negando psequentiā. Et ratio est. quia xps operat̄ est hoc miraculū et alia propria virtute quod nō fecerunt alij. sed virtute diuina. Unde quisq̄ alius homo aliquid horum fecit. ipso faciente fecit. hoc autem ipse non alijs facientibus fecit. vt dicit augustinus. ¶ Ad secundam respondetur. negādo psequentiā. Et ratio est. quia lz xps dedit apostolis potestatem miracula faciēdi et maiora q̄ ipse fece-

rat per seipsum. maximū enim inter miracula xpi fuit q̄ ad tactum fimbrie eius sanabantur infirmi. vt habetur matthei. ix. Sed de petro legitur Actuum. v. q̄ ad eius vmbriā sanabatur infirmi. maius autem est q̄ sanat vmbria q̄ fimbria. non tñ apostoli fecerunt miracula virtute propria. sed virtute xpi. et ideo ratio non procedit. ¶ Ad tertiā respōdetur etiam negando psequentiā. Et ad p̄bationē respondetur. q̄ quando aliquod particulare opus proprius est alicuius agentis. tunc per id particulare opus probatur tota virtus agentis. sicut cum ratiocinari sit proprium hominis. ostēditur aliq̄ esse homo ex hoc ipso q̄ ratiocinatur circa quodcūq̄ particulare propositū. Et similiter cū propria virtute miracula facere sit solius dei. sufficēter ostensum est xpm esse deum ex quocūq̄ miraculo. qd̄ p̄a virtute fecit.

¶ In dominica decimata prima est euāgelium. Cum intrasset iesus domū et. Luce. xiiij. Circa quod possunt disputari sequentes questionēs. ¶ Prima. vtrum appetere p̄relationem sit peccatum. ¶ Scdo. vtrum ambitio sit peccatum.